

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Imitatione Christi

Thomas <von Kempen>

Antverpiae, 1607

De occultanda gratia, sub humilitatis custodia. 7

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48701](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48701)

CAP. VII.

*De occultanda gratia, sub humilitatis
custodia.*

Domini-
nus.

Flli, †vtiliùs est tibi & securiùs, deuotionis gratiam abscondere, nec in altum te efferre, nec multum inde loqui, neque multum ponderare: sed magis temetipsum despiciere, & tamquam indigno datam timere. Non est huic affectioni tenaciùs inhærendum, quæ citiùs potest mutari in cōtrarium. Cogita in gratia, quàm miser & inops esse soles sine gratia. Nec est in eo tantum spiritualis vitæ profectus, cum consolationis habueris gratiam: sed quum humiliter, & abnegatè, patienterque tuleris eius subtractionem: ita, quod tunc ab orationis studio non torpeas, nec reliqua opera tua ex vsu facienda, omnino dilabi permittas: sed sicut melius potueris & intellexeris, libenter quod in te est, facias: nec propter ariditatem, seu anxietatem mentis quàm sentis, te totaliter negligas.

2 Multi enim sunt, qui cum non benè eis successerit, statim impatientes fiunt

fiunt aut desides. Non enim semper est *Ierem.*
 in potestate hominis via eius, sed Dei *10. &*
 est dare, & consolari, quando vult, & *Rom. 9.*
 quantum vult, & cui vult, sicut sibi
 placuerit, & non amplius. Quidam
 incauti, propter deuotionis gratiam,
 seiplos destruxerunt: quia plus agere
 voluerunt, quàm potuerunt, non pen-
 santes suæ paruitatis mensuram, sed
 magis cordis affectû sequentes, quàm
 rationis iudicium. Et quia maiora
 præsumpserunt, quàm Deo placitum
 fuit, idcirco gratiam citò perdidērunt.
 Facti sunt inopes, & viles relictî, qui in *Esa. 14.*
 cælum posuerunt nidum sibi: vt hu-
 miliati & depauperati, discant non in
 alis suis volare, sed sub pennis meis
 sperare. Qui adhuc noui sunt, & im-
 periti, in via Domini, nisi consilio dis-
 cretorum se regant, faciliter decipi
 possunt & elidi.

3 Quod si suum sentire magis se-
 qui, quàm aliis exercitatis credere vo-
 lût, erit eis periculosus exitus, si tamen
 retrahi à proprio conceptu noluerint.
 Rarò sibiipsis sapientes, ab aliis regi
 humiliter patiuntur. Melius est, sapere *Ps. 15.*
 modicum cum humilitate, & parua *& 16.*
 intel-

intelligentia, quàm magni scientiarum thesauri, cum vana complacentia. Melius est tibi minus habere, quàm multum, vnde posses superbire. Non satis discretè agit, qui se totum lætitiæ tradit, obliuiscens pristinae inopiæ suæ, & casti timoris Domini, qui timet gratiam oblatam amittere. Nec etiam satis virtuosè sapit, qui tempore aduersitatis, & cuiusque grauitatis, nimis desperatè se gerit, & minùs fidenter de me quàm oportet, recogitat ac sentit.

1. Thef. 4. Qui tempore pacis, nimis securus esse voluerit: sæpè tempore belli, nimis deiectus & formidolosus reperietur. Si scires semper humilis & modicus in te permanere, nec non spiritum tuum benè moderari & regere, nõ incideres tam citò in periculũ, & offensam. Cõsiliũ bonum est, vt feruoris spiritu concepto, mediteris, quid futurum sit abscedente lumine. Quod dum contigerit, recogita, & denuò lucem posse reuerti quã ad cautelam tibi, mihi autem ad gloriam, ad tempus subtraxi.

Iob 7.

5. Vtilior est sæpè talis probatio quã si semper prospera, pro tua haberes voluntate. Nam merita non sunt ex hoc

hoc existimāda, si quis plures visiones
 aut consolationes habeat; vel si peritus
 sit in Scripturis, aut in altiori ponatur
 gradu: sed si vera fuerit humilitate
 fundatus, & diuina charitate repletus:
 si Dei honorem purè & integrè sem-
 per quærat: si seipsum nihil reputet,
 & in veritate despiciat, atque ab aliis *Pf. 83.*
 etiam despici & humiliari magis gau-
 deat, quàm honorari.

CAP. VIII.

*De vili æstimatione suiipsius, in
 oculis Dei.*

Loquar ad Dominum meū, cum *Seruus*
 sim puluis & cinis? Si me am- *Gen. 18*
 plius reputauero, ecce tu stas contra
 me: & dicunt testimonium verum
 iniquitates meæ, nec possum contra-
 dicere. Si autem me vilificauero, & ad
 nihilum redegero, & ab omni propria
 reputatione defecero, atq; (sicut sum)
 puluerisauero, erit mihi propitia gra-
 tia tua, & vicina cordi meo lux tua: &
 omnis æstimatio, quantulacumque
 minima, in valle nihilitatis meæ sub-
 mergetur, & peribit in æternum. Ibi
 ostendis me mihi, quid sum, quid fui,
 & quò